

مالزی، ترکیه و روسیه را دریافت کند.

آیا الگوی موفق این حوزه قابل انتقال به سایر صنایع داروسازی هست؟

بله اگر صنایع دارویی به معنای واقعی کلمه صنعت باشند؛ یعنی بر اساس علم باشد و متخصصین دانشگاهی و پژوهشگران نقش اصلی را ایفا کنند. تولید محصول نهایی باید در داخل خود صنعت انجام گیرد و برای بخش تحقیق و توسعه صنعت اهمیت جدی قائل بود اما چیزی که ما در شرایط فعلی می بینیم این است که بیشتر شرکت ها به روش کارخانه ای اداره می شوند؛ یعنی قسمتی از کارخانه (مانند ماده اولیه) را از خارج وارد می شود و قسمتی دیگر (مانند دانش فنی) را با سرمایه گذاری یا عقد تفاهم نامه ها با شرکت های دارویی بزرگ به دست می آید و در نهایت محصول نهایی را تولید می گردد. این نحوه تولید در سیمای صنعت دارویی نمی گنجد. باید تلاش کرد تا ماده اولیه در داخل کشور تولید شود و بخش تحقیق و توسعه در فرمولاسیون ایجاد گردد همچنین باید به ارتقای توان داخلی و دانش فنی خود نیز توجه کنیم. در این صورت می توانیم با برند ایرانی در کشورهای مختلف داروهای خود را ثبت کنیم.

برای ترویج فرهنگ تجویز داروی ایرانی در بین پزشکان چه اقداماتی نیاز است؟

هدف پزشک درمان در دست بیمار است. ما باید در توسعه دارو، پزشکان را شریک کنیم. اگر پزشک از انجام مطالعات بالینی و کیفیت دارو خیالش راحت و تضمین شده باشد، قطعاً به تجویز داروی ایرانی تمایل خواهد داشت. البته این موضوع را باید ذکر کرد که در هر قشری از جامعه عده ای قلیل سودجو پیدا می شوند که جامعه پزشکی نیز از آن مستثنی نیست ولی باید خاطر نشان کرد که تعداد این افراد به قدری انگشت شمار است که نباید اشتباه این تعداد محدود را به پای یک جامعه علمی نوشت.

لطفاً چند نمونه از محصولات تولیدی شرکت سیناژن و مقصد صادرات آن ها را بفرمایید.

بعضی از داروهای مجموعه سیناژن به روسیه، سوریه، ترکیه، آذربایجان، قزاقستان و ارمنستان صادر می گردد و در بیش از ۱۶ کشور در حال ثبت می باشد. پیش بینی ما این است که در سه سال آینده حداقل به ۸ کشور دیگر صادرات خوبی داشته باشیم.

گردش مالی محصولات شما در بازار دارویی کشور چقدر است؟

حدود ۲۵-۳۰ درصد از صادرات دارویی کشور مربوط به گروه دارویی سیناژن هست که مبلغی بالغ بر ۵۰۰ میلیون دلار صرفه جویی ارزی برای کشور دارد.

تعامل بین بخش خصوصی و دولت باید چگونه باشد تا از بعد اقتصادی برای هر دو مقرون به صرفه باشد؟

پنجاه یک مثالی را عرض می کند. اگر یک داروی بیوتک ۲۰ میلیون دلار ارزش داشته باشد، اگر هر دلار را ۳۰۰ تومان در نظر بگیریم، معادل ۶۰ میلیارد تومان ارزش ریالی اش می شود. حال ما این دارو را در کشور تولید می کنیم که قیمت آن ۶۰ درصد داروی خارجی و معادل ۳۶ میلیارد تومان می باشد پس این امر نه تنها باعث ۲۰ میلیون دلار صرفه جویی ارزی برای کشور می شود، بلکه ۲۴ میلیارد تومان هم سود برای دولت خواهد داشت. حالا اگر این شرکت ۴۰ درصد قیمت فروش دارو (حدود ۱۴/۴ میلیارد تومان) سود کند و دولت ۲۵ درصد سود آن را مالیات بگیرد دولت سالی ۳/۸ میلیارد تومان مالیات می گیرد؛ اما اگر دولت این شرکت را از مالیات معاف نماید و تعهد تولید یک داروی بیوتک جدید برای هر ۳ سال یک بار را بگیرد، در این صورت در مدت ۳ سال ۶۰ میلیون دلار ارز از کشور خارج نمی شود و معادل ۷۲ میلیارد تومان سود دولت خواهد بود که هم به نفع دولت و هم به نفع شرکت تولید کننده خواهد بود؛ اما اگر دولت هر سال مالیات بگیرد جمع آن در ۳ سال می شود ۱۱/۴ میلیارد تومان که این رقم در مقایسه با سوددهی قبلی (۷۲ میلیارد تومان) اختلاف فاحشی دارد. پس به نفع دولت است که این شرکت را معاف از مالیات نماید. در این صورت سود بیشتری نصیب دولت می شود ولی اگر دولت از شرکت مالیات بگیرد شتاب تولید دارو کاهش پیدا می کند و شرکت باید چند سال کار کند تا سوددهی لازم را داشته باشد. برای تفهیم بهتر مدل زیر را ترسیم می کنیم. شایان ذکر است که معافیت مالیاتی برای مدت حدوداً ۱۵ سال است که در دنیا نیز عرف می باشد. از طرفی شرکت بنیه مالی خوبی پیدا کرده و مالیات ۱۶ سال به بعد آن قدر زیاد است که باز هم جبران معافیت های قبلی را می نماید.

آیا این تعامل بین دولت و شرکت های تولیدی بیوتک وجود دارد؟

طی دو سال گذشته حرکت حمایت از معافیت مالیاتی شروع شد ولی پایداری آن باید ضمانت گردد. اگر دولت طبق مدل بالا عمل نماید، قطعاً تعامل دولت و بخش خصوصی سازنده تر خواهد شد.

با توجه به تجربه موفق این حوزه در صادرات محصولات، چه اقداماتی برای رقابت با برندهای خارجی و افزایش صادرات به سایر کشورها انجام شده و یا نیاز به انجام است.

یکی از اقدامات خوب سازمان غذا و دارو بین المللی کردن استانداردهای ایران با عضویت در کنوانسیون بین المللی PIC/S است. با عضویت در کنوانسیون می توان از سهم قابل ملاحظه ای برای صادرات به کشورهای خارجی بهره مند شد و هدف مجموعه ما با توجه به به کارگیری استانداردهای بین المللی و اروپایی توانسته مجوز GMP از کنوانسیون بین المللی PIC/S،

در شرایط فعلی
بیشتر شرکت ها به
روش کارخانه ای
اداره می شوند؛
یعنی قسمتی از
کارخانه (مانند
ماده اولیه) از
خارج وارد می شود
و قسمتی دیگر
(مانند دانش فنی)
با سرمایه گذاری یا
عقد تفاهم نامه ها با
شرکت های دارویی
بزرگ به دست
می آید و در نهایت
محصول نهایی
تولید می گردد